

150

állatkerti mese

Roland

1. Érkezés az állatkertbe

Zsiráf Bandi kicsit félve lépett be a kapun. Két napig utazott, hogy az új lakóhelyére érjen. Még soha sem járt itt, eddig csak képet látott róla. A bejárat pontosan olyan volt, mint a képen, amit most is a kezében szorongatott: egy nagy rácsos kapun kellett belépni, a háttérben látszódtak a fák, a medencék, és a többi állatkerti lakó házikói. Ahogy Zsiráf Bandi besétált az állatkertbe, s végigment a hosszú, kanyargós úton, azt vette észre, hogy a fák és a házikók mögül kikukucsálnak néhányan. Ahogy azonban megállt, és megindult feléjük, a kukucsáló fejek eltűntek. Zsiráf Bandi nem tudta mire vélni a dolgot.

— Zsiráf Bandi vagyok, az állatkert új lakója!
– kiáltotta hangosan a zsiráf fiú. – Gyertek elő! Szeretnék megismerni titeket!

Azonban senki sem jött elő, így Zsiráf Bandi kicsit szomorúan ballagott tovább. Egyszer csak észrevett egy táblát, amelyre zsiráfot rajzoltak. A tábla azt mutatta, hogy balra van a zsiráfok helye. Zsiráf Bandi elkanyarodott balra, és rögtön észrevett egy zsiráfot. Sietni kezdett, arra gondolt, hogy egy másik zsiráf csak nem bújik el előle.

— Szia! Zsiráf Bandi vagyok, az állatkert új lakója! – köszönt oda.

— Szia! – köszönt vissza a másik zsiráf – Már vártalak. Megkaptad a képet az állatkerttről? Én küldtem. Zsiráf Elli vagyok.

Zsiráf Bandi nagyon örült a kedves fogadtatásnak, Zsiráf Ellihez lépett. Épphogy beszélgetni kezdtek, megjelentek az előbbi kukucsáló fejek. Zsiráf Elli odahívta őket magukhoz, s bemutatta őket egymásnak. Zsiráf Bandi így ismerkedett meg az állatkert többi lakójával.

2. Zsiráf Bandi új barátai

Zsiráf Bandi második napja volt az állatkertben, Zsiráf Ellivel lakott egy házikóban. Nagy, kényelmes házikójuk volt, olyan magas, hogy még Bandi sem verte be a fejét, pedig Ellinél is magasabb volt. A két zsiráf előző nap megbeszélte az állatkert többi lakójával, hogy reggeli után átjönnek, és majd közösen megmutatják Zsiráf Bandinak az állatkertet.

Zsiráf Bandi és Elli pont végeztek a reggelivel, amikor megjelent a két oroszlán, Félix és Flórián. Utánuk Döme elefántpapa érkezett, majd nem sokkal később Tigris Tilda és Tigris Tomi is megjött.

— Találkoztunk az előbb a majmokkal, Maki Mikivel, Maki Vikivel és Maki Ákival – mondta Tigris Tomi -, azt üzenik, hogy majd útközben csatlakoznak hozzánk.

— És Berta elefántmama miért nem jött? – kérdezte Tigris Tilda Döme elefántpapától.

Döme elefántpapa kihúzta magát, hogy még nagyobbnak tűnjön, és büszke hangon felelt:

— Dundiri kiselefánt akkor ébredt fel, amikor eljöttem, most még reggelizik. Berta elefántmama kérte, hogy feléjük is kanyarodjunk el. Nagyon szeretné jobban megismerni Zsiráf Bandit.

Zsiráf Elli sürgetni kezdte a kis csapatot, hogy induljanak. Zsiráf Bandi körbe-körbenézegetett, igyekezett mindent jól megfigyelni. Nagyon sok fát és bokrot látott a kanyargós út mellett, valahol kis erdőség is volt. Pont azt nézegette, hogy milyen jól lehet ott lakmározni és hűsölni, amikor valami

hirtelen elé ugrott. Nem is egy valami, hanem három.

— Halihó, új lakó! – rikkantották a majmok, mert persze ők ugrottak Zsiráf Bandi elé.

A három majom körbeugrálta Zsiráf Bandit, majd a nyakába csimpaszkodtak, csak ezután mutatkoztak be:

— Mi vagyunk Maki Miki, Maki Viki és Maki Áki! A három rosszcsont kismajom.

Zsiráf Bandi nekik is örült, úgy gondolta, jól fognak együtt szórakozni. Ahogy tovább haladtak, megpillantottak egy elefántmamát a kicsinyével.

— Ott van Berta elefántmama és Dundiri kiselefánt – súgta mosolyogva Zsiráf Elli Bandi fülébe.

Zsiráf Bandi bólintott, és a többiekkel együtt elindult az elefántudvar felé, hogy ott is eltöltsön egy kis időt, megismerje Berta elefántmamát és Dundiri kiselefántot.

3. Dundiri kiselefánt

Berta elefántmama pont a kicsinyét rendezte. Dundiri kiselefánt nemrég ébredt fel, már a reggelit is befejezte, csak épp az nem tetszett neki, hogy Berta elefántmama meg akarta törölgetni a maszatos pofiját és ormányát.

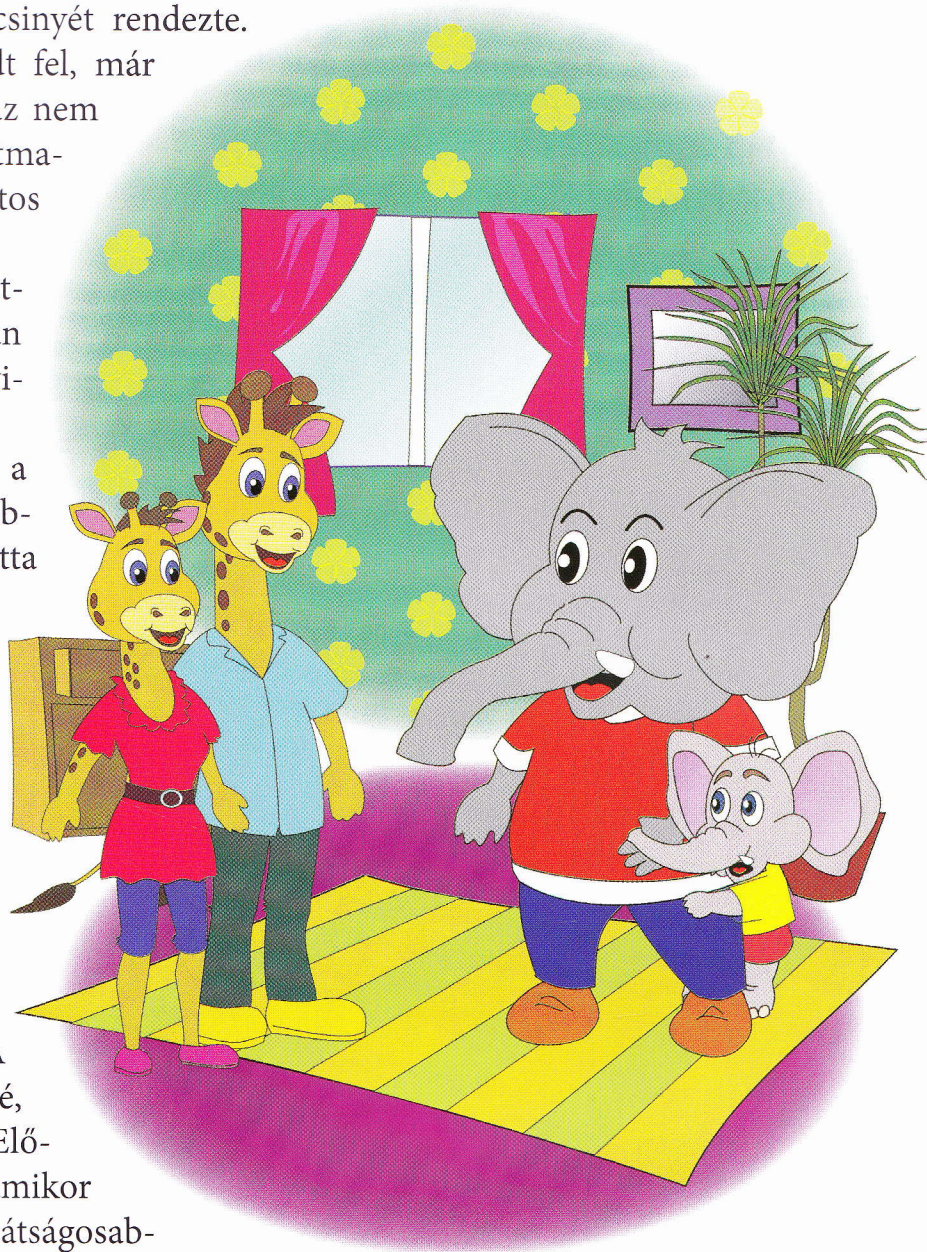
— Dundiri – szólt rá az elefántmama a kicsinyére -, már itt is van a vendégünk, te pedig nem tudsz viselkedni!

Ebben a pillanatban lépett be a házikójukba Zsiráf Bandi és a többiek. Döme elefántpapa bemutatta Zsiráf Bandit a családjának. Ennek Zsiráf Bandi nagyon örült, Dundiri kiselefánt nagyon tetszett neki. Le is hajtotta hozzá a hosszú nyakát, és az orrával megborzolta a kiselefánt pár szál haját a feje tetején. Dundiri kiselefánt először megijedt, Döme elefántpapa mögé bújt, és onnan nézegetett kifelé. Egy hatalmas zsiráfot látott, még Zsiráf Ellinél is nagyobbat. A nyaka is hosszabb volt, mint Ellié, és a lábai is hosszabbak voltak. Először ijesztőnek tűnt a mérete, de amikor látta, hogy ez senkit sem zavar, barátságosabban kezdett kinézegetni Döme elefántpapa mögül.

Majd egyre bátrabb lett, odalopakodott Zsiráf Bandi hasa alá, és onnan nézegetett fölfelé Zsiráf Bandi hosszú lábaira. Zsiráf Bandi közben épp az utazásáról mesélt a többieknek. Egyszer csak arra lettek figyelmesek, hogy valaki hangosan horkol. Mindannyian körülnéztek, nem tudták, honnan jön a hang, ki lehet ez a hangosan hortyogó.

— De hiszen ez Dundiri! – kiáltott fel Berta elefántmama. – Elfáradt a kicsikém.

Dundiri az anyukája hangjára kicsit megmozdult, de nem ébredt fel, hangosan szuszogott tovább Zsiráf Bandi hosszú lábai alatt. Berta elefántmama óvatosan felemelte és ágyba fektette. A többiek halkán beszélgettek tovább, majd nem sokkal később folytatták az állatkerti sétát.

4. A bajkeverő makik

Maki Miki, Maki Viki és Maki Áki, a három majom unatkozott. A többiek, Tigris Tilda és Tomi, Oroszlán Félix és Flórián Zsiráf Ellivel és az új zsiráffal, Bandival, az állatkertben bandukoltak. Megmutattak Zsiráf Bandinak mindent. Reggel még Maki Miki, Viki és Áki is velük tartott egy darabig, de hamar megunták a lassú sétát, és ekkor kezdtek el unatkozni.

— Mit lehet ennyi ideig sétálgatni? – dörmögött Maki Miki.

— Ők nem unatkoznak? – kérdezte Maki Viki.

— Csináljunk valami vicceset! – próbálkozott felvidítani testvéreit Maki Áki.

A három majom egymásra nézett, látszott a szemükön és a vigyorukon, hogy ugyanarra gondoltak. Egyszerre futottak hazáig, a majomházban ugyanis mindig rengeteg banán volt. Egyik kedvenc

játékuk az volt, hogy üres banánhéjakat dobáltak szét, s a fák ágai közül lesték, hogy ki csúszik el rajta.

Most is erre készültek. Gyorsan nekiláttak,

hogy minél több banánt felfaljanak. Az

üres banánhéjak egy kosárba kerültek.

Amikor tele lett a kosár banánhéjjal,

Maki Miki megfogta a farkával, így

indultak útjukra. A banánhéjakat

útközben eldobálták, majd a fákra

ugráltak, hogy onnan lessék azokat,

akik elcsúsznak a banánhéjon, és el-

esnek.

Nem kellett sokáig várniuk, Tig-

ris Tilda és Tigris Tomi tartott felé-

jük az úton. Tigris Tomi egyszer csak

nagyot esett. Tigris Tilda ijedten néz-

te, hogy mi történhetett. Ekkor vet-

ték észre a banánhéjakat.

— Biztosan a bajkeverő maj-

mok voltak már megint, de most

jól ellátom a bajukat – morgolódott

Tigris Tomi, majd egy ugrással a

fán termett.

A három majom ettől megijedt,

és gyorsan elmenekült. Tigris Tomi

és Tigris Tilda pedig nyugodtan foly-

tatta tovább az útját, most már figyelve az

újabb banánhéjakra.

